

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatus Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

30. De vita & conuersatione Sanctiſimi Patris Anſgarij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

misit Presbyterum, nomine Ansfridum, qui ex Gente Danorum oriundus erat: Qui cum illo aduenisset, memoratus Erimberrus Sacerdos exinde reuersus, & ille ibi cum multa omnium ambitione tribus annis demoratus est. Post reuersionem verò Ansfridi, qui apud nos aliquandiu conuersatus, aggrauescente dolore defunctus est; suum misit illic Presbyterum, nomine Raginbertum: qui cum ad hoc satis idoneus, & tantæ profectio- nis valdè esset voluntarius, & ad portum memoratum Sliasvich pergeret, diabolicâ machinatione in via Danorum latrocinantium insidijs circumactus, & his quæ habebat spoliatus, die Assumptionis Sanctæ Mariæ ipse quoque in bonæ voluntatis cursu feliciter consummatus est. Quod cum Domni Episcopi animum nimio affecisset mœrore, nequaquam tamen à cœpta retrahi potuit voluntate; verùm in hoc opus alium ordinauit Presbyterum, ex Gente Danorum progenitum, nomine Rimberrum: qui & à populo susceptus, diuina apud eos Mysteria largiente Domino liberè hæctenus celebrauit.

CAPVT XXX.

*De vita & conuersatione Sanctissimi Patris
Ansgary.*

SANÈ, quia de causa Legationis eius, & Securâ quâ alios seruare cupiebat, multa iam diximus; qualis in semetipso & pro salute

H

lute

lute propriæ animæ extiterit, qualiterque corpus suum afflixerit, iam nunc tempus est enarrandi. Qualis namque apud vos in Monasterio in omni deuotionis suæ studio effulserit, vobis optimè est compertum: tamen vt auditum habemus, ipse adolescens & iuuenis senibus & grandæuis mirandus videbatur & imitandus. Iam verò sumto apud nos Episcopatu, hoc omninè quod in Monasterio inchoauerat modis omnibus augmentare, & vitam omnium Sanctorum imitari studuit: specialius tamen Beati Martini. Cilicio namque ad carnem non solum in die, sed etiam nocte vsus est, & magno opere populis Verbum Domini prædicando prodesse studebat. Interdum tamen, vt seipsum in diuina exerceret Philosophiâ, in solitudine manebat: ad quod opus Cellam aptam sibi constructam habebat, quam appellabat quietum locum & amicam mœrori; vbi cum paucis demoratus, quotiescunque à prædicatione & Ecclesiasticis officijs ab inquietudine paganorum liber esse poterat habitauit: ita tamen vt nunquam proprium commodum & solitudinis amorem gregis sibi commissi præponeret utilitati. Potro quo usque iuuentutis aliquatenus potitus est robore, persæpe panem in pondere & aquam in mensura sumebat, quo tempore non modicè, vt ipse affirmabat, à spiritu tentatus est Cenodoxiæ. Studebat namque inimicus hu-

mani ge-

*S. Ansgari-
rius B.
Martini
imitator.*

*Cella S.
Ansgarij.*

*Abstinen-
tia S. Ansgarij, iuue-
nis.*

mani generis peste iam dicta animam illius inficere, & magnus ipse oculis suis videbatur. Qua de re tristis factus & ad Domini pietatem in oratione conuersus, postulabat ut suam eum gratiam ab hac perniciosissima impietate liberaret: Quod & factum est. Iam vero postquam senuit, non admodum potuit de cibo abstinere, potus tamen ei semper aqua erat, nisi quod propter vanam gloriam vitandam magis, quam aliquam suauitatem capiendam, aliquantulum ipsi aqua quam bibiturus erat de potu ammischeret. Quia tamen in senectute sua solita nequiuit uti parsimonia, studuit hoc elemosynis & orationibus, multisque alijs bonis compensare: huius rei gratiam multos redemit captiuos, quibus libertatem dedit; nonnullos tamen eorum ad Dei seruitium educandos literis diuinis instruere iussit. Sed nunquam illi satis esse poterat, quin omnem vitam suam in luctu & lacrymis exigere vellet. nam licet illi compunctio cordis frequenter lacrymas excitaret, non tamen vnquam ei sufficientes videbantur, nisi quod in ultimo ætatis suæ anno hanc gratiam diu quæsitam Domino largiente promeruit, ut quotiescunque vellet ploraret. Denique ex ipsis compunctiuis rebus, & sacra Scriptura sumtis, per omnes Psalmos propriam aptauit oratiunculam, quod ipse pigmenta vocare solebat, ut ei Psalmi hac de causa dulcerent: in quibus scilicet pigmentis non

Et Jeremias

*Compunctio
S. Ansgarij
S. Ansgarij
S. Ansgarij*

*Pigmenta
S. Ansgarij
hoc est oratiuncula in
singulos*

H 2

punctio-

Psalmos. Vi-
do Crantz.
Metropol.
lib. 1. cap.
42. in fin.

punctionem verborum curabat, sed compun-
ctionem cordis tantum quærebat; in qui-
bus aliquando Dei laudat omnipotentiam
& iudicium, aliquando semetipsum vitupe-
rat, aliquando Sanctos qui Deo obediunt
beatificat, aliquando miseros & peccatores
lūget, quibus omnibus semetipsum semper
deteriorem dicebat. Quæ tamen alijs cum
eo Psalmos canentibus, finito Psalmo, ipse
solus tacitus ruminare solebat, nec vlli ea ma-
nifestare volebat. Quidam tamen nostrum,
qui ei familiarissimus erat, magnâ vi precum-
vix ab eo obtinuit, vt ei ipsa pigmenta, sicut
ille cantare solitus erat, diceret: Quæ ta-
men ipse conscripta viuente eo nemini inno-

S. Ansga-
rius inter
cantandum
Psalmos mani-
bis opera-
batur.

Exerci-
cia sacra S.
Ansgarij.

Elemosyne
S. Ansgarij.

ruit; sed post obitum eius quibusque legere
volentibus exhibuit. Inter Psalmos autem can-
tandum frequenter etiam manibus operari
solebat: nam his temporibus rete operaba-
tur. De ipsis verò Psalmis dispositum habuit,
quos in nocte quos in die cantaret; quos dum
se ad Missam parabat cantaret, quos dum di-
scalceatus ad lectum ire volebat. Manè autem
semper quando se calciabat & latiabat, Leta-
niam cantabat, & sic ad Ecclesiam profectus
tres aut quatuor Missas celebrari faciebat, ipse
astans & officium agens. Statuto legitimo tē-
pore, in die publicam Missam, nisi aliqua ei in-
commoditas accidisset, ipse cantabat. In elec-
mosynis verò dandis quàm ipse liberalissimus
fuerit quis enarrare potuit? cum omnia quæ

habebat

habebat in Domini voluntate necessitatem patientibus subministrare cupiebat. Et non solum in propria Parochia sed etiam in longinquis regionibus positis subsidium sui adiutorij ministrabat. Specialius tamen hospitale pauperum in Brema constitutum habebat, ad quod decimas de nonnullis villis disposuit, ut ibi eum cotidiana susceptione pauperum aegroti recrearentur. Per omnem Episcopatum suum decimas animalium & omnium reddituum, decimasque decimarum, quae ad eum pertinebant, in pauperum expansionem distribuebat, & quicquid argenti vel cuiuslibet census illi proveniebat; de argento etiam, quod ad Ecclesias in Monasterijs veniebat, quartam partem ad hoc ipsum destinabat. Curam vero pupillorum ac viduarum maximam semper habebat, & ubicunque Anachoritas esse sciebat, frequentibus visitationibus & donis ipsos in Dei servitio confortare & necessarijs subsidijs adiuuare studebat. Habebat quoque in zona propria semper sacculum cum nummis, ut si quando egens veniret, & dispensator eleemosynae suae deesset, ipse sine mora quod daret haberet. Studebat enim illud Beati Iob dictum per omnia implere: ut nec saltem oculos viduae aliquando expectare faceret. Denique cum Parochias more Episcopali circuitet, antequam ipse ad convivium accederet, pauperes praecipiebat introduci; quibus & aquam ad manus lauandas

exhibebat, & eulogijs datis miscebat & mensâ antè ipsos posirâ. sic demum ad conuiuium suum cum hospitijs accedebat. Hæc & multa alia in Dei nomine faciebat.

CAPVT XXXI.

De Pastoralis eius gratiâ, & quomodo contumaces, mandatum eius preuaricantes, ignem diuina ultionis senserint.

AT verò de Pastoralis eius gratiâ qualis quantusque extiterit, præterisse non videtur. Nam quod ipse super gregis sui custodia sollicitus, multa sublimia videre promeruit, & in mente superna frequentius visitatione inspiratus sit, superius iam in multis comprehensum ostendimus. Denique iam exterius gratiâ Dei in eo largius coruscante, sermo prædicationis illius multâ suauitate profusus, partim erat horribilis, vt certo probaretur indicio, infusione spirituali verba eius moderari, quo miscens terroribus blandimenta vim diuini prætenderet iudicij, in quo veniens Dominus terribilis peccatoribus, & blandus apparebit iustis. Hac quippe gratiâ in verbis & vultu ammirandus erat, ita vt eum potentes & diuites, maximè tamen contumaces & proterui, terribilem attendere, mediocres verò quasi fratrem completerentur, pauperes autem quasi patrem piissimo venerarentur affectu. Porro licet signa virtutum velut instrumenta iactantiæ cautè

S. Ansgarius in verbis suis suavis & grauis.